

⑦ TRANSFORMATA GELFANDA JAKO FUNKTOR MONOIDALNY Z KATEGORII PRZESTRZENI DO C^* -ALGEBR

⑧ algebra

A) kategorie:

- 1) równoważność
- 2) monoidalność
- 1) biniodalny
- 2) produkty tensorowe
- 3) algebra endomorfizmów
- 1) ciągłość
- 2) norma
- 3) zupełność

biniodalny nad \mathbb{C} + norma + zupełność \Rightarrow przestrzenie Banacha i Hilberta
endomorfizmy + norma \Rightarrow algebra operatorów (Banach $\subset C^*$)
produkt tensorowy + zupełność \Rightarrow struktura monoidalna

transformata Gelfanda

monoidalna kategoria przemianek C^* -algebr
 \cong $\mathbb{I} \otimes \mathbb{I} \cong$ zupelnym produktem tensorowym (monoidalnym)
homomorfizm \cong homomorfizm \cong algebra zachowujaca się w kategorii

⑨ topologia + analiza

monoidalna kategoria przestrzeni Hausdorffa
 \cong produktem kategorii skierowanymi odwrotnie
i skończonymi (monoidalnymi)

Niech $X(A) := \{\varphi: A \rightarrow C \mid \varphi \text{ jest homomorfizmem algebr}\}$
 oznacza zbiór wszystkich charakterów
 algebry A . Założymy, że A jest algebrą
 Banacha z \mathbb{I}^q .

$\varphi \in X(A) \Rightarrow \|\varphi\| \leq 1 \Rightarrow \varphi \in A^* := \begin{cases} \text{ciągle funkcyjne} \\ \text{liniowe na } A \end{cases}$

Dla przestrzeni Banacha V , topologia WST
 na V^* to najstała topologia na V^*
 w której wszystkie odwzorowania
 evaluujące $V^* \ni \varphi \xrightarrow{v \in V} \varphi(v) \in \mathbb{C}, v \in V$,
 są ciągłe: zbiory otwarte są generowane
 przez zbiory $EV_v^{-1}(U), v \in V, U \in \mathcal{O}(\mathbb{C})$.
 Jest to topologia zbiorowości punktów:
 $\varphi_\alpha \rightarrow \varphi \Leftrightarrow \forall v \in V: \varphi_\alpha(v) \rightarrow \varphi(v)$.

Twierdzenie: Jeśli A jest przemienna
 algebrą Banacha z \mathbb{I}^q , to $X(A)$
 jest zwarta przestrzeń Hausdorffa
 w topologii WST.

Dowód: Twierdzenie Banacha-Alaoglu
 o zwartości kuli jednostkowej w topologii WST. [38]

Niech A będzie przemienna algebra Banacha z 1_A . Transformator Gelfanda to odwzorowanie

$$A \ni a \xrightarrow{\text{ev}} \text{ev}_a \in C(X(A)),$$

gdzie $C(X(A))$ oznacza algebra wszystkich funkcji ciągłych $X(A) \rightarrow \mathbb{C}$ ze względu na topologię WST (ev_a jest automatycznie funkcją ciągłą). Dla dalszej zwiększenia przestrzeni Hausdorff X , na algebra $C(X)$ możemy zdefiniować normę $\|f\| := \sup_{x \in X} |f(x)|$ definiującą $\|\cdot\|$ w przemienną algebra Banacha z 1_A .

Twierdzenie Gelfanda: Transformator Gelfanda jest homomorfizmem algebr spełniającym:

- 1) $\|\text{ev}_a\| = r(a) \leq \|a\|$, $\forall a \in A$,
- 2) $\text{SP}_A(a) = \text{ev}_a(X(A))$, $\forall a \in A$,
- 3) $\text{ev}_1 = 1$.

C^* -algebra to algebra Banacha nad \mathbb{C}

wyposażona w $A \xrightarrow{*} A$ spełniające

- 1) $(a+b)^* = a^* + b^*$, $\forall a, b \in A$,
- 2) $(\lambda a)^* = \overline{\lambda} a^*$, $\forall \lambda \in \mathbb{C}, a \in A$,
- 3) $(ab)^* = b^* a^*$, $\forall a, b \in A$,
- 4) $(a^*)^* = a$, $\forall a \in A$,
- 5) $\boxed{\|aa^*\| = \|a\|^2}$, $\forall a \in A$.

Przykład: Niech X będzie zbiorem

przestrzenią Hausdorffa. Algebra Banacha $C(X)$ z involucją

$$f^*(x) := \overline{f(x)}, \quad \forall x \in X, \quad \text{jest przemienne}$$

C^* -algebra z 1-q.

Twierdzenie: Algebra Banacha $B(H)$

wszystkich ograniczonych operatorów na przestrzeni Hilberta z involucją zdefiniowaną przez $\langle x | a^* y \rangle = \langle ax | y \rangle$, $\forall x, y \in H, a \in B(H)$, jest C^* -algebra z 1-q.

Twierdzenie Gelfanda-Naimarka:

- ① Dla każdej przemiennej C^* -algebry \mathcal{A} transformata Gelfanda jest izomorfizmem algebr zachowującym 1 , $*$ i $\| \cdot \|$.
- ② Dla każdej C^* -algebry A istnieje przestrzeń Hilberta H_A taka że A jest izomorficzna z podalgebrą $B(H_A)$.

Dowód: ① opiera się na twierdzeniu Gelfanda o transformacie i twierdzeniu Stone'a-Weierstrass'a o gęstości. ② opiera się na G.N.S.-konstrukcji przestrzeni Hilberta H_A . \square

Kategoria produktowa $\mathcal{A} \times \mathcal{B}$ to kategoria której obiektami są pary (A, B) , $A \in \text{Ob}(\mathcal{A})$, $B \in \text{Ob}(\mathcal{B})$, morfizmami $\varphi : (A_1, B_1) \rightarrow (A_2, B_2)$ są pary morfizmów (f, g) , $f \in \text{Mor}_{\mathcal{A}}(A_1, A_2)$, $g \in \text{Mor}_{\mathcal{B}}(B_1, B_2)$, złożenie morfizmów dane jest przez $(f_1, g_1) \circ (f_2, g_2) = (f_1 \circ f_2, g_1 \circ g_2)$ oraz $\text{id}_{(A, B)} = (\text{id}_A, \text{id}_B)$.

Struktura monoidalna na kategorii \mathcal{A} to funktor \otimes z kategorii produktowej $\mathcal{A} \times \mathcal{A}$ do \mathcal{A} , obiekt $e \in \text{Ob}(\mathcal{A})$, oraz izomorfizmy funktorów $\otimes \circ (\text{id} \times \otimes) \xrightarrow{\cong} \otimes \circ (\otimes \times \text{id})$, $e \otimes \xrightarrow{\lambda} \text{id}$, $\otimes e \xrightarrow{\beta} \text{id}$, takie że spełniony

jest warunek pentagonalny $\alpha_{a \otimes b, c, d}^a \circ \alpha_{a, b \otimes c, d}^a = \alpha_{a, b, c, d}^a$

$$= (\alpha_{a, b, c} \otimes \text{id}_d) \circ \alpha_{a, b \otimes c, d} \circ (\text{id}_a \otimes \alpha_{b, c, d})$$

$\forall a, b, c, d \in \text{Ob}(\mathcal{A})$.

Przykłady: ① skończone endomorfizmy:

$\otimes = \circ$, $e = \text{id}$, ② produkt kartezjański:

$\otimes = \times$, $e = \{*\}$, ③ produkt tensorowy

bimodulów: $\otimes = \underset{R}{\otimes}$, $e = R$, ④ wzajemny

produkt tensorowy przestrzeni Hilberta:

$H_1 \otimes H_2 = \overline{H_1 \otimes H_2}^{<1>} \otimes :=$ metryczne wzajemnie

$H_1 \otimes H_2$ względem jedynego dodatnich skalarnego

$<1> \otimes$ spełniających $\langle x_1 \otimes x_2 | y_1 \otimes y_2 \rangle_\otimes = \langle x_1, y_1 \rangle \langle x_2, y_2 \rangle$

$\forall x_1, y_1 \in H_1, x_2, y_2 \in H_2, e = \mathbb{C}$, ⑤ przestrzenny

produkt tensorowy C^* -algebr: $A_1 \otimes A_2 = \overline{A_1 \otimes A_2}^{B(H_1 \otimes H_2)}$, $e = \mathbb{C}$.

Funktor monoidalny $\otimes (\mathcal{A}_1, \otimes_1, e_1, \alpha_1, \lambda_1, \beta_1)$ do $(\mathcal{A}_2, \otimes_2, e_2, \alpha_2, \lambda_2, \beta_2)$ to funktor $\mathcal{A}_1 \xrightarrow{F} \mathcal{A}_2$ i war

z naturalną transformacją $\otimes \circ (F \times F) \xrightarrow{\cong} F \circ \otimes$ oraz monizmem $e_2 \xrightarrow{F(e_1)} F(e_1)$ spełniającym 3 warunki ze stron 255-256 w "Categories for the Working Mathematician". [4]